

Người Chết Đi Đâu?

Chuyện kể rằng có một người đàn bà góa mở tiệm tạp hóa nhỏ để sống qua ngày và nuôi đàn con nhỏ mồ côi cha. Có chiếc xe hơi ngừng trước cửa tiệm và một người đàn ông bước xuống. Gã vào tiệm mua 5 đồng bạc đồ lật vật, rút tờ 200 đồng trả cho góa phụ, lấy 195 đồng thối lại, rồi lên xe lái đi. Khi đem tiền đi mua gạo, người đàn bà khốn khổ này mới hay tờ giấy 200 đồng kia là bạc giả. Kẻ bịp bợm kia đã cướp của góa phụ một số hàng hóa đáng giá 5 đồng, và 195 đồng tiền mặt.

Chủ định của kẻ bịp bợm là phỉnh gạt. Kinh Thánh có đề cập đến kẻ phỉnh gạt và đối trá đầu tiên đã cám dỗ nhân loại phạm tội. Đó là Sa-tan. Hắn nguy trang dưới chiếc áo chân lý, trộn lẫn chân với tà, thiện với ác. Giống như con cá dưới nước, cắn mồi và mắc lưỡi câu.

1. LỜI NÓI DỐI ĐẦU TIÊN

Những người nghiên cứu Kinh Thánh rất quen thuộc với chuyện A-đam và Ê-va sa ngã vì ăn trái cấm. Khi dựng nên loài người, Ngài phán dạy A-đam, “Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến, vì một mai ngươi ăn, chắc sẽ chết” (Sáng thế Ký 2:16, 17).

Ngày nào con người ăn trái cấm, thì ngày đó họ phải chết.

Sa-tan, nhập vào con rắn, nói ngược lại điều Chúa phán, “Hai người chẳng chết đâu” (Sáng thế Ký 3:4).

Đức Chúa Giê-su phán rằng ma quỷ là “kẻ nói dối và là cha sự nói dối” (Giăng 8:44).

Ê-va đã tin lời dối trá của Sa-tan bất tuân lệnh Đức Chúa Trời và đã ăn trái cấm. Nhiều người cũng đã tin lời nói dối của Sa-tan và tin rằng linh hồn con người không bao giờ chết.

2. LOÀI NGƯỜI ĐƯỢC TẠO NÊN THẾ NÀO?

Để hiểu về sự chết, chúng ta cần nghiên cứu con người được tạo nên thế nào. Kinh Thánh dạy rõ ràng, “Đức Chúa Trời bèn lấy *bụi đất* nắn nên hình người, *hà sanh khí* vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài *sanh linh*” (Sáng thế Ký 2:7).

Xin để ý, Kinh Thánh không nói A-đam nhận được một linh hồn, nhưng nói rằng “người trở nên một loài sanh linh.” Khi Chúa hà sanh khí vào A-đam, sự sống từ Ngài truyền sang người. Sự phối hợp của thân thể bằng “bụi đất” và “sanh khí” khiến A-đam trở nên “một loài sanh linh”, “một linh hồn sống.” Ta có thể viết công thức như sau:

Bụi đất + Sanh khí = Một linh hồn sống

3. VIỆC GÌ XẢY RA KHI MỘT NGƯỜI CHẾT

Khi con người chết, tiến trình sáng tạo miêu tả trong Sáng thế Ký 2:7 sẽ trở ngược lại:

“Và bụi tro trở vào đất y như nguyên cũ, và thần linh trở về nơi Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban nó” (Truyền đạo 12:7).

Kinh Thánh thường dùng những chữ Hê-bơ-rơ “hơi thở” và “thần linh” thay thế cho nhau. Khi người ta chết, thân thể họ trở thành “bụi đất” và “thần linh” hay “hơi thở” trở về nơi Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban cho hơi thở.

Công thức trong Sáng thế Ký 2:7, khi Chúa tạo nên chúng ta, đảo ngược lại khi chúng ta chết:

Bụi đất	–	Sanh khí	=	Một linh hồn chết
Người sống	–	Hơi thở Chúa	=	Một người chết

Việc gì xảy ra cho linh hồn? Đức Chúa Trời phán, “Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết” (Ê-xê-chi-ên 18:4).

Linh hồn chết! Như vậy linh hồn đâu có bất tử. Khi chết thân thể tan rã thành bụi đất, và hơi thở, hay sanh khí trở về nơi Đức Chúa Trời. Chúng ta sống khi có hơi thở, nhưng khi không còn hơi thở, chúng ta chỉ là một xác chết. Và người chết không biết gì hết. Nhưng chúng ta sẽ thấy trong bài học này, trong Đấng Christ chúng ta có hy vọng.

4. BÂY GIỜ LOÀI NGƯỜI CÓ SỰ BẤT TỬ CHĂNG?

Khi được tạo nên, nếu A-đam và Ê-va vâng lời Chúa, họ sẽ không bao giờ phải chết. Bất tuân lệnh Chúa, họ đã phạm tội, vì thế họ mất đặc quyền được sống đời đời. Chúng ta thừa hưởng bản tính tội lỗi của họ. Kinh Thánh nói vì mọi người đều phạm tội, nên mọi người đều phải chết (Rô-ma 5:12). Tiếng Hê-bơ-rơ và Hy Lạp cho “linh hồn,” “thần linh,” hay “hơi thở” được nói đến 1.700 lần trong Kinh Thánh.

Nhưng không nơi nào trong Kinh Thánh nói linh hồn, thần linh, hay hơi thở có sự bất tử. Hiện nay chỉ một mình Đức Chúa Trời có sự bất tử. “Vua của mọi vua, Chúa của mọi chúa, một mình Ngài có sự không hề chết” (I Ti-mô-thê 6:15, 16).

5. NGƯỜI CHẾT Ở ĐÂU?

Kinh Thánh cho ta biết việc gì xảy ra sau sự chết, “Vì việc xảy đến cho con loài người làm sao, thì xảy đến cho loài thú cũng vậy; sự xảy đến cho hai loài giống hần với nhau. Sự chết của loài này cũng như sự chết của loài kia. . . . Cả thảy đều quy vào một chỗ; cả thảy do bụi đất mà ra, cả thảy sẽ trở về bụi đất” (Truyền đạo 3:19, 20).

Thật là rõ ràng! Loài người chết được chôn xuống mồ. Loài thú chết cũng được chôn xuống đất. Kinh Thánh nói rõ rằng cả người lẫn thú hễ tắt thở là trở về bụi đất.

Người chết nằm dưới mồ bao lâu? “Chớ lấy điều đó làm lạ; vì giờ đến, khi mọi người ở trong mồ mà nghe tiếng Ngài và ra khỏi” (Giăng 5:28).

Đây là một câu rất quan trọng do chính Đức Chúa Giê-su phán. Ngài dạy rằng kẻ chết cứ ở trong mồ cho tới khi Ngài gọi họ *sống lại*, nghĩa là khi Ngài tái lâm.

Người chết được lên thiên đàng chưa? Đa-vít quả quyết rằng kẻ chết hiện nay không ở thiên đàng, “Kẻ chết hoặc kẻ xuống cõi nín lặng *chẳng ngợi khen* Đức Giê-hô-va” (Thi thiên 115:17).

“Vì trong sự chết chẳng còn nhớ đến Chúa nữa; nơi Âm phủ ai sẽ cảm tạ Chúa?” (Thi thiên 6:5).

Như vậy thì người chết nằm trong mồ mà không ngợi khen Chúa ở thiên đàng.

Nhiều năm sau khi Đa-vít chết, Phi-e-rơ nói gì về vua ấy? “Hỡi anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng với anh em về tổ Đa-vít rằng người đã chết và chôn rồi, ngày nay mồ mà người còn ở giữa chúng ta. . . vì vua Đa-vít chẳng hề lên trời” (Công vụ các Sứ đồ 2:29, 34).

Thiên sứ của Đức Chúa Trời nói gì với Đa-ni-ên về sự chết và sự sống lại? “Nhiều kẻ ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, kẻ thì để được sự sống đời đời, kẻ thì để chịu sự xấu hổ như nhuốc đời đời” (Đa-ni-ên 12:2).

6. NGƯỜI CHẾT CÓ TRI GIÁC CHẴNG?

Sau khi chết, khối óc bị tan rã, người ta không còn biết hay nhớ gì hết. “Sự yêu, sự ghét, sự ganh gổ của họ thảy đều tiêu mất từ lâu” (Truyền đạo 9:5, 6).

Tất cả đều ngừng lại khi chết.

Người chết có thông đồng với người sống chẳng? “Kẻ sống biết mình sẽ chết; nhưng kẻ chết *chẳng biết chi hết*. . . . Họ chẳng hề còn có phần nào về mọi điều làm ra dưới mặt trời” (Truyền đạo 9:5, 6).

“Các con trai người được tôn trọng, còn người nào biết đến; chúng bị hạ xuống, nhưng người cũng chẳng để ý vào” (Gióp 14:21).

Người chết không tham dự vào việc người sống, và tuyệt đối không còn liên lạc được với người sống. “Hơi thở tắt đi, loài người bèn trở về bụi đất mình; trong *chánh ngày đó các mưu mô nó liền mất đi*” (Thi thiên 146:4).

Kinh Thánh gọi sự chết là giấc ngủ 54 lần. Đức Chúa Giê-su dạy chết là ngủ. Ngài phán cùng các môn đồ, “La-xa-rơ bạn Ta đương *ngủ*; nhưng Ta đi đánh thức người. Môn đồ thưa rằng: Thưa Chúa, nếu người ngủ, chắc sẽ được

lành. Vả, Đức Chúa Giê-su phán lời đó chỉ về *sự chết* của La-xa-rơ; song môn đồ tưởng nói về giấc ngủ thường. Đức Chúa Giê-su bèn nói tỏ tường cùng môn-đồ rằng: La-xa-rơ chết rồi” (Giăng 11:11-14).

La-xa-rơ đã chết bốn ngày trước khi Chúa tới. Khi Chúa đến phần mộ người, Ngài chứng tỏ rằng quyền năng phục sinh kẻ chết là một việc dễ dàng giống như chúng ta đánh thức một người đang ngủ.

Thật là một sự an ủi lớn khi biết rằng những người quá cố thân yêu của chúng ta đang “ngủ.” Họ yên nghỉ trong Đấng Christ và sự chết đối với họ chỉ là một giấc ngủ an bình hay yên tĩnh. Người Việt chúng ta gọi sự chết là “giấc ngủ thiên thu,” vì nếu ngủ, thì chúng ta sẽ thức dậy trong ngày Chúa tái lâm. Chúng ta sẽ nghe tiếng Ngài và ra khỏi mồ mả (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-17).

7. VONG HỒN HIỆN THUYẾT

Tại sao Đức Chúa Trời ngăn cấm việc cầu vong?

Vì việc cầu vong trái với sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Ngài phán, “Ở giữa các người. . . chớ nên có thầy bói, hoặc kẻ hay xem sao mà bói, thầy phù thủy, thầy pháp, kẻ hay dùng ếm chú, người đi hỏi đồng cốt, kẻ thuật số, hay kẻ đi cầu vong; vì Đức Giê-hô-va lấy làm gớm ghiếc kẻ làm những việc ấy” (Phục truyền Luật lệ Ký 18:10-12).

“Khi nào một người nam hay nữ làm đồng cốt, hay là bói khoa, thì hắn sẽ bị xử tử; người ta sẽ ném đá chúng nó: huyết chúng nó sẽ đổ lại trên mình chúng nó” (Lê-vi Ký 20:27).

Thời xưa, trong dân Y-sơ-ra-ên có những thầy pháp, kẻ thuật số, kẻ cầu vong, tức những đồng cốt. Họ tự xưng có thuật thông giao với người chết, đó là một sự lừa gạt của Sa-tan mà thôi. Sự lừa gạt

đó đã có từ ngàn xưa và còn mãi đến ngày nay. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán tỏ tường rằng người chết là chết, không còn biết chi hết. Chính Sa-tan giả dạng người chết mà hiện ra với thân nhân người quá cố để lừa gạt. Sự phỉnh gạt này rất nguy hiểm nên Đức Chúa Trời ngăn cấm những đồng cốt.

Sau-lơ, vị vua đầu tiên của Y-sơ-ra-ên, đi cầu vong nơi bà bóng nên bị giết vì bất tuân lệnh Chúa (I Sa-mu-ên 28:19; I Sử ký 10:13). Nếu có ai rủ bạn đi coi bói khoa hay cầu đồng cốt, bạn chớ nên đi. Những chuyện đồng cốt kể không phải là của người quá cố, mà chính là của các quỷ sứ.

Kinh Thánh cảnh cáo chúng ta rằng Sa-tan và những thần của ma quỷ sẽ làm phép lạ (Khải huyền 16:14). Và sẽ có những christ giả và tiên tri giả làm những dấu lớn, phép lạ (Ma-thi-ơ 24:24), dùng đủ mọi cách phỉnh gạt để dụ dỗ những kẻ tin vào chúng (II Tê-sa-lô-ni-ca 2:9, 10). Vì vậy chúng ta phải tỉnh thức để không mắc mưu của ma quỷ.

8. HY VỌNG CỦA CHÚNG TA NƠI ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Có Đấng nào cứu được chúng ta khỏi sự chết và mồ mả?

“Ta . . . là Đấng Sống, Ta đã chết, kìa nay Ta sống đời đời, cầm chìa khóa của sự chết và âm phủ” (Khải huyền 1:18).

Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là sự sống lại và sự sống” “Ai tin Con, thì được sự sống đời đời” (Giăng 11:25; 3:36).

Vâng, chỉ có Đức Chúa Giê-su là Đấng cầm chìa khóa của sự chết và mồ mả. Nếu quý bạn vâng lời Chúa, thì bạn có sự bảo đảm được phục sinh và được sống đời đời ở thiên quốc.

Hy vọng duy nhất của chúng ta sau khi qua đời là sẽ được

phục sinh khi Chúa tái lâm. Muốn được hưởng sự sống đời đời, thì ngay bây giờ chúng ta phải tin nhận Ngài. Ngoài Ngài ra không có con đường nào khác dẫn đến thiên đàng. Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là đường đi, lẽ thật và sự sống. Chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha” (Giăng 14:6). Bạn đã tin nhận Đấng có thể ban sự sống cho bạn chưa? Bạn có bằng lòng tin nhận Ngài bây giờ chưa?

Bài Học 15 sẽ giải đáp câu hỏi:

CHÚA CÓ NGHE LỜI CẦU NGUYỆN CHẴNG?

CON ĐƯỜNG SỐNG

Trắc Nghiệm - 14

1. Lời nói dối đầu tiên là gì? _____

2. Xin điền vào những chỗ trống.

“Đức Chúa Trời bèn lấy _____ nắn nên hình người, hà _____ vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài _____”

3. Việc gì xảy ra khi một người chết?

4. Bây giờ linh hồn người ta có sự bất tử không? _____

Ai là Đấng duy nhất có sự bất tử? _____

5. Hiện nay người chết đang ở đâu? _____

6. Tại sao Đức Chúa Trời ngăn cấm việc cầu vong?

7. Hy vọng duy nhất được phục sinh của tôi ở nơi Đấng nào? _____

Địa chỉ hiện tại của tôi:

Tên _____

Địa chỉ _____

Xin gửi tờ trắc nghiệm này về:

Tiếng Nói Hy Vọng, PO Box 5704, El Monte, CA 91734